

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/214/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114215070
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8114215070.15

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcov: X./. N.. T. X., B.. XX. XX. XXXX, X. R. XX, XXX XX O., X./. T. Z., B.. XX. XX. XXXX, X. C. XX, XXX XX P. Š. - W., obaja právne zastúpení JUDr. Danielou Strakovou, advokátkou so sídlom Konštantínova 6, 080 01 Prešov, proti žalovanému: T. V., B.. XX. XX. XXXX, X. C. XXX, XXX XX C., právne zastúpenému JUDr. Vitalijom Frankom, advokátom so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, o zaplatenie 20 324,40 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd pokračuje v konaní

II. Konanie zastavuje.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriзнаva a žalobcovia nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou zo dňa 28.05.2014, doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.05.2014, domáhali, aby súd uložil žalovanému zaplatiť im sumu 20 324,40 eura, pričom konkrétne sa žalobca v 1./ rade domáhal zaplatenia sumy 13 177,90 eura a žalobkyňa v 2./ rade zaplatenia sumy 7 146,50 eura. Taktiež sa žalobcovia domáhali voči žalovanému náhrady trov konania. Právnym titulom uplatnenia týchto nárokov žalobcov je vydanie bezdôvodné obohatenia, ktoré na strane žalovaného vzniklo výrubom stromov z pozemkov žalobcov bez právneho dôvodu. Výšku takto vzniknutého bezdôvodného obohatenia žalobcovia odvodzovali zo znaleckých posudkov N.. Y. L. č. 24/2013 a č. 25/2013..

2. Uznesením zo dňa 20.04.2018, č.k. 15C/214/2014 - 251, súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1T/39/2016.

3. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

4. Podľa § 165 ods. 1 CSP, len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

5. Keďže konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1T/39/2016 bolo právoplatne skončené dňa 19.08.2021, súd rozhodol o pokračovaní v konaní.

6. Dňa 21.02.2022 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie žalobcov, v ktorom uviedli, že trestné konanie bolo skončené Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/40/2020 zo dňa 19.08.2020, ktorý bol doručený PZ žalobcov v januári 2022. Ž. sa pripojili ako poškodení k trestnému stíhaniu a odvolací súd - KS v Prešove im priznal nárok na náhradu škody tak, že žalobcovi v 1. rade N.. T. X. priznal nárok vo výške 14.052,13 eura (v tomto konaní uplatnený žalobou nárok vo výške 13.177,90 eura) a

žalobkyni v 2. rade T. T., G.. Z. priznal nárok vo výške 7.423,44 eura (v tomto konaní uplatnený žalobou nárok vo výške 7.146,50 eura). Právoplatným priznaním nároku na náhradu škody voči žalovanému, zaviazanému trestným rozsudkom na zaplatenie toho istého peňažného nároku spoločne a nerozdielne so spoluobžalovaným L. W. (lesný hospodár), predmet sporu odpadol, a preto žalobcovia berú návrh v celom rozsahu späť.

7. Písomným podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.03.2022, žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby.

8. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

12. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

13. Podľa § 226 CSP, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Podľa § 228 ods. 1 CSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

14. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

15. Prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*), nazývaná aj ako prekážka veci právoplatne rozhodnutej, patrí k tzv. negatívnym procesným podmienkam, pričom zistenie jej existencie v každom štádiu konania musí viesť bez ďalšieho k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, pritom sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých strán sporu. Nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol žalobcom v skoršom konaní, je v novom konaní žalobcom alebo je žalovaným, resp. naopak). Ten istý predmet konania je daný aj vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený, a vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku).

16. Negatívna stránka materiálnej právoplatnosti sa prejavuje ako nezmeniteľnosť rozhodnutia a spôsobuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci (*impedimentum rei iudicatae*), čo znamená, že o tej istej, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať znova. Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady *ne bis in idem* (nie dvakrát o tej istej veci). Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú prekážku konania, na ktorú je súd povinný prihliadať *ex officio* (z úradnej povinnosti).

17. Z vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení je nepochybné, že o totožnom predmete sporu s totožnými subjektami sporu a s totožnými skutkovými okolnosťami, od ktorých subjekty sporu odvodzovali svoje právo, teda o tej istej veci, už bolo právoplatne rozhodnuté Krajským súdom v Prešove, ktorý žalobcom priznal nárok na náhradu škody tak, že žalobcovi v 1. rade N.. T. X. priznal nárok vo výške 14.052,13 eura (v tomto konaní uplatnený žalobou nárok vo výške 13.177,90 eura) a žalobkyni v 2. rade T. T., G.. Z. priznal nárok vo výške 7.423,44 eura.

18. Nakoľko existencia právoplatného rozhodnutia v tej istej veci predstavuje neodstrániteľnú prekážku rozsúdenej veci (*res iudicata*), ktorá patrí medzi neodstrániteľné nedostatky podmienok konania,

súdu neostávalo nič iné, iba postupovať podľa § 230 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523230'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 161 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523161'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, a konanie zastaviť podľa <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523161'&ucin-k-dni='30.12.9999'> 161 ods. 2 CSP.

19. Je však potrebné dodať, že aj samotní žalobcovia vzali žalobu späť a žalovaný so späťvzatím súhlasil, a teda aj z tohto dôvodu súd konanie zastavil.

20. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. O trovách súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane v spojení s § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V danom prípade žalobcovia zavinili zastavenie konania tým, že si nárok uplatnili ako v trestnom konaní, tak aj v občianskoprávnom konaní. Právoplatným rozhodnutím v trestnom konaní bola založená prekážka rozsúdenej veci (res iudicata), čo bolo dôvodom na zastavenie konania. Nárok na náhradu trov konania má teda v zmysle § 256 ods. 1 CSP žalovaný, avšak súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Za dôvod hodný osobitného zreteľa v prejednávanej veci súd považoval skutočnosť, že žalovaný sa svojim konaním dopustil trestného činu, a preto by bolo nespravodlivé ak by v konaní, v ktorom si žalobcovia uplatnili dôvodne nárok, hradili trovy žalovanému. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalobcovia po rozhodnutí Krajského súdu pristúpili k späťvzatiu žaloby.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP).

Proti výroku II. a III. tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).